

VENDIM
Nr. 82, datë 30.12.2016

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:
Bashkim Dedja kryetar i Gjykatës Kushtetuese

Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 20.9.2016 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 49 Akti, që u përket palëve:

KËRKUES: Gjergj Vladi

Subjekte të interesuara: Ministria e Mbrojtjes, Presidenti i Republikës

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimit nr. 00-2014-2211 (258), datë 3.4.2014 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, të ndryshuar; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i ndryshuar”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Fatmir Hoxha, shqyrtoi pretendimet e kërkuarit, që kërkojnë pranimin e kërkesës, pretendimet e subjektit të interesuar, Ministrisë së Mbrojtjes, që kërkojnë rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuar Gjergj Vladi me urdhrin nr. 1157, datë 25.5.1982 të ministrit të Mbrojtjes ka marrë titullin “Oficer aktiv”, duke filluar nga data 16.6.1982. Me dekretin nr. 1738, datë 12.3.1997 të Presidentit të Republikës, kërkuar ka marrë titullin “Gjeneral brigade”.

2. Presidenti i Republikës, me dekretin nr. 1889, datë 4.9.1997, ka vendosur lirimin nga detyra të kërkuarit, duke e vendosur në dispozicion të Ministrisë së Mbrojtjes. Presidenti i Republikës, me dekretin nr. 2144, datë 22.6.1998, e ka ulur kërkuarin në gradë me motivacionin për shkelje të rënda të disiplinës ushtarake. Kërkuar, me urdhrin nr. 2367/1, datë 24.7.1998 të ministrit të Mbrojtjes, ka dalë në rezervë.

3. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 3142, datë 1.6.2006, ka vendosur anulimin pjesërisht të dekretit nr. 2144, datë 22.6.1998 të Presidentit të Republikës.

4. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë me vendimin nr. 1436 akti, datë 15.11.2006, ka vendosur lëshimin e urdhrit të ekzekutimit të vendimit nr. 3142, datë 1.6.2006 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Pas ekzekutimit të vendimit, kërkuar është nxjerrë në rezervë me dekretin nr. 5261, datë 13.4.2007 të Presidentit të Republikës.

5. Kërkuar i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, me padi me objekt detyrimin e subjektit të interesuar, Ministrisë së Mbrojtjes, për të paguar shumën që përbëhet nga shpërblimi i pagës, shpërblimi për vjetërsi, shpërblimi për shkak të gradës, si dhe shpërblimi i pagës së bashkëshortes për periudhën e heqjes së gradës nga data 22.6.1998 deri në datën 11.5.2007.

6. Me vendimin nr. 4483, datë 25.5.2009, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë.

7. Mbi ankimin e kërkuarit, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1063, datë 9.6.2010, ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 4483, datë 25.5.2009 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, duke vendosur pranimin pjesërisht të kërkesëpadisë. Detyrimin e subjektit të interesuar, Ministrisë së Mbrojtjes, për t'i paguar kërkuarit shpërblimin e pagës për periudhën e heqjes së gradës nga data 22.6.1998 deri në datën 11.5.2007 dhe sigurimet shoqërore. Rrëzimin e kërkesës për pjesët e tjera.

8. Mbi rekursin e subjektit të interesuar, Ministrisë së Mbrojtjes, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2014-2211 (258), datë 3.4.2014, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 1063, datë 9.6.2010 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe lënien në fuqi të vendimit nr. 4483, datë 25.5.2009 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

II

9. **Kërkuesi Gjergj Vladi** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese me kërkesë për shfuqizimin e vendimit nr. 00-2014-2211 (258), datë 3.4.2014 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, me argumentet si vijojnë:

9.1 Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka lënë në fuqi vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, i cili ka përcaktuar se kërkuari nuk ka qenë ushtarak aktiv dhe nuk ka shërbyer në Forcat e Armatosura. Ky përcaktim është i njëanshëm, i pasaktë dhe joligjor. Kolegji ka cenuar të drejtën për një proces të rregullt ligjor, pasi e ka gjykuar çështjen si gjykatë fakti.

9.2 Gjykata e Apelit Tiranë ka marrë vendim mbi të njëjtat prova dhe fakte, duke interpretuar në mënyrë të drejtë vendimin nr. 3142, datë 1.6.2006 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, i cili ka shpallur të pavlefshëm dekretin e Presidentit "Për ulje grade madhore".

9.3 Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë kanë cenuar parimin e sigurisë juridike, pasi janë mbështetur në një akt të shfuqizuar. Ato kanë arritur në një përfundim të gabuar, duke keqinterpretuar ligjin nr. 9210, datë 23.3.2004 "Për statusin e ushtarakëve të Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë". Urdhri me të cilin kërkuari është nxjerrë në rezervë mbështetet në një dekret që është shpallur absolutisht i pavlefshëm me vendim gjykatë.

9.4 Është cenuar parimi i arsytimit të vendimit gjyqësor, pasi vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë nuk plotëson kërkesat e një vendimi të arsytuar. Vendimi nuk është koherent dhe ka përplasje mes argumenteve pasi megjithëse pranohet anulimi i dekretit të Presidentit të Republikës që ka ulur në gradë kërkuarin, nuk është arsytuar lidhur me pasojat që ka sjellë vendimi për aktet që kanë dalë pas anulimit të dekretit.

10. **Subjekti i interesuar, Ministria e Mbrojtjes**, ka paraqitur prapësime me shkrim, duke argumentuar si vijon:

10.1 Vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë mban datën 3.4.2014, por meqenëse kjo ditë ka qenë ditë e diel, afati kalon ditën pasardhëse, që është data 4.4.2014. Kërkesa në Gjykatën Kushtetuese është regjistruar në datën 5.4.2014, si rrjedhim kërkuari nuk legjitimohet *ratione temporis*.

10.2 Lidhur me legjitimitimin *ratione materiae*, pretendimet e kërkuarit kanë të bëjnë me mënyrën e zbatimit dhe të interpretimit të ligjit nga Gjykata e Lartë, si rrjedhim nuk përfshihen në juridiksionin e Gjykatës Kushtetuese.

10.3 Kërkuari pretendon se nuk ka marrë asnjëherë pagën si ushtarak aktiv, pasi realisht nuk ka qenë i tillë, por nga ana tjetër, i referohet vendimit të gjykatës që i ka njohur gradën e hequr, duke pretenduar se konsiderohet ushtarak aktiv dhe duhet të përfitojë pagën përkatëse. Pretendimi i kërkuarit për cenimin e parimit të sigurisë juridike jo vetëm është i pabazuar, por nuk është ngritur në nivel kushtetues.

10.4 Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk e ka gjykuar çështjen në themel dhe nuk ka

administruar prova të reja. Për pretendimin e cenimit të parimit të një gjykate të caktuar me ligj, kërkuksi nuk ka arritur të argumentojë cenimin e kësaj të drejte.

10.5 Lidhur me pretendimin për cenimin e parimit të arsytimit të vendimit gjyqësor, vendimi i Kolegjit Administrativ i Gjykatës së Lartë i plotëson të gjitha kriteret e arsytimit.

11. **Subjekti i interesuar, Presidenti i Republikës së Shqipërisë**, nuk ka paraqitur parashtrime me shkrim.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimimin e kërkuksit

12. Gjykata ka vlerësuar se kërkuksi legjitimohet *ratione personae*, pasi parashikohet si subjekt nga neni 134/1/i i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë. Për sa i përket legjitimitit *ratione temporis* vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë mban datën 3.4.2014, që sipas kalendarit është ditë e diel, kurse kërkesa e nisur me postë, mban datën 4.4.2016, për rrjedhojë konsiderohet e depozituar brenda afatit 2-vjeçar të parashikuar nga ligji nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

13. Për këtë arsye, Gjykata çmon se pretendimi i subjektit të interesuar, Ministrisë së Mbrojtjes, se kërkuksi nuk legjitimohet *ratione temporis*, është i pabazuar.

14. Në lidhje me legjitimimin *ratione materiae*, Gjykata vlerëson se pretendimet e parashtruara nga kërkuksi hyjnë në juridiksionin e kësaj gjykate. Pretendimet janë shqyrtuar në vijim në këndvështrimin e standardeve që imponon e drejta për një proces të rregullt ligjor.

B. Për pretendimin e cenimit të parimit të sigurisë juridike

15. Kërkuksi ka pretenduar se është cenuar parimi i sigurisë juridike, pasi gjykatat nuk kanë marrë parasysh një vendim gjyqësor të formës së prerë, konkretisht vendimin nr. 3142, datë 1.6.2006 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, me të cilin është vendosur anulimi i dekretit të Presidentit për uljen në gradë të kërkuksit.

16. Gjykata Kushtetuese është shprehur se në harmoni me parimin e sigurisë juridike, ligji procedural civil ka sanksionuar edhe parimin e gjësë së gjykuar (*res judicata*), parim i cili pengon dhënien e çdo vendimi të ri mbi atë që është gjykuar. Cenimi i parimit të gjësë së gjykuar do të çonte në cenimin e të drejtave, lirive dhe interesave kushtetuese e ligjore të garantuara nga neni 42 i Kushtetutës, pra në cenim të vetë sigurisë juridike. Siguria juridike nënkupton, ndërmjet të tjerash, garantimin e besueshmërisë së individit të shteti, institucionet e tij dhe tek aktet që ato nxjerrin. Ndërsa, në rastin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë, siguria juridike nënkupton që, në rastet kur gjykata ka vendosur përfundimisht për një çështje, vendimi i saj nuk duhet të vihet në dyshim. Kur vendimi ka marrë formë të prerë ai është i detyrueshëm për palët, trashëgimtarët e tyre, për personat që tërheqin të drejta nga palët, për gjykatën që ka dhënë vendimin dhe për të gjitha gjykatat dhe institucionet e tjera (*shih vendimin nr. 12, datë 17.3.2014 të Gjykatës Kushtetuese*). Vendimi gjyqësor i formës së prerë, që përbën gjë të gjykuar, është shprehje dhe konkretizim i së drejtës mbi marrëdhënien juridike dhe ka qëllim t’i japë jo vetëm qartësi, por edhe siguri kësaj marrëdhënieje (*shih vendimet nr. 21, datë 16.4.2015; nr. 24, datë 12.11.2008; nr. 23, datë 8.6.2007 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Parimi i gjësë së gjykuar përfshin jo vetëm urdhërimet e dispozitivit të vendimit gjyqësor, por dhe vërtetimet e fakteve e zbatimin e së drejtës, të përcaktuara në pjesën përshkuese arsyetuese të vendimit me kusht, që të jenë kryer me qëllim të dhënies së vendimit gjyqësor dhe t’iu përkasin fakteve ose marrëdhënieve që kanë formuar objektin e gjykimit mbi të cilin gjykata ka dhënë vendimin e saj (*shih vendimet nr. 36, datë 25.7.2013; nr. 24, datë 12.11.2008 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Gjykata konstaton se në çështjen në shqyrtim, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 3142, datë 1.6.2006, ka vendosur shfuqizimin e dekretit të Presidentit të Republikës së

Shqipërisë për uljen në gradë të kërkuesit, vendim i cili ka marrë formë të prerë në shkallë të parë, pasi palët nuk e kanë ankimuar. Si rrjedhim, dekreti i Presidentit të Republikës së Shqipërisë i vitit 1998 për uljen në gradë të kërkuesit është anuluar, duke ngelur në fuqi dekreti i Presidentit të Republikës së Shqipërisë i vitit 1995, i cili i jepte kërkuesit gradën madhore “Gjeneral brigade”. Pas saj kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë për të kërkuar llogaritjen e shpërblimeve për periudhën e heqjes së gradës madhore “Gjeneral brigade”. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë, duke arsyetuar se *“kërkuesi për periudhën që pretendon dëmshpërblim nuk rezulton të jetë paraqitur në detyrë apo të ketë mbajtur ndonjë funksion në Forcat e Armatosura”*. Në vendim Gjykata e Apelit, në ndryshim nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, ka marrë parasysh vendimin për anulimin e dekretit për heqjen e gradës madhore “Gjeneral brigade”, duke vlerësuar se *“kërkuesi ka rifituar të gjitha të drejtat, duke përfshirë edhe shpërblimin për pagën që ai duhet të kishte marrë me gradën “Gjeneral brigade” për periudhën kohore të kërkuar”*. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, duke e konsideruar arsyetimin e kësaj gjykate si të drejtë.

19. Gjatë shqyrtimit të çështjes gjykata ka konstatuar se në çështje të tjera, ku pretendimet kanë qenë të njëjta me ato të kërkuesit në çështjen konkrete, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka mbajtur qëndrime të ndryshme. Konkretisht, me vendimin nr. 00-2014-4371 (596), datë 11.11.2014, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë në të cilin gjykata ka arsyetuar se *“në kushtet kur me vendim të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë është vendosur anulimi i dekretit për uljen në gradë të paditësit V.I., automatikisht mbetet në fuqi dekreti i Presidentit të Republikës që i jep paditësit gradën madhore “Gjeneral brigade”, e si rrjedhim i takojnë të gjitha përfitimet që i jep ligji për periudhën që nuk i ka marrë”*.

20. Gjykata Kushtetuese në jurisprudencën e saj ka theksuar se interpretimi i ligjeve është kompetencë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm dhe sidomos e Gjykatës së Lartë. Në këtë kuptim, Kushtetuta i ka dhënë Gjykatës së Lartë autoritetin të njësojë ose ndryshojë praktikën gjyqësore, pra të mbajë qëndrime në çështje të veçanta, me qëllim unifikimin e vendimmarrjes së gjykatave të zakonshme (*shih vendimin nr. 32, datë 25.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Bazuar në nenin 481 të Kodi i Procedurës Civile (KPrC) dhe në nenin 17 të ligjit nr. 8588, datë 15.3.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës së Lartë të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, Kryetari i Gjykatës së Lartë, secili nga kolegjet ose Kolegjet e Bashkuara mund të kërkojnë që gjykata të shprehet në Kolegje të Bashkuara për rekurse të paraqitura nga palët, për të cilat ka praktika të ndryshme të mëparshme në kolegje të thjeshta. Në këto kushte, Gjykata çmon se nisur nga çështja konkrete ka vend për të mbajtur një qëndrim njësoj nga Kolegjet e Bashkuara në lidhje me zbatimin e ligjit për pretendimet e parashtruara para saj.

21. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për cenimin e parimit të sigurisë juridike është i bazuar.

C. Për pretendimin e cenimit të parimit të arsyetimit të vendimit gjyqësor

22. Kërkuesi ka pretenduar se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka cenuar parimin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi vendimi është i paqartë.

23. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se e drejta për një proces të rregullt ligjor, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142/1 të Kushtetutës, përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funksioni i një vendimi të arsyetuar është t’u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Përveç kësaj, duke dhënë një vendim të arsyetuar, mund të

¹ Çështja me palë paditëse V.I., të paditur Ministrinë e Mbrojtjes dhe me objekt: “Detyrimin e palës së paditur të paguajë të drejtat ekonomiko-financiare pagat mujore, lejet e zakonshme, normën e veshmbathjes dhe kompensimin në vlerë leku të normës së ushqimit”.

realizohet edhe vëzhgimi publik i administrimit të drejtësisë (*shih vendimet nr. 3, datë 26.1.2015; nr. 63, datë 23.9.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Vendimet gjyqësore që japin gjykatat e të gjitha niveleve në përfundim të gjykimit përbëjnë aktin procedural kryesor të të gjithë procesit gjyqësor. Ato përmbledhin dhe finalizojnë përfundimisht qëndrimet që mban gjykata lidhur me çështjen në gjykim. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar domosdoshmërinë e arsytimit të vendimeve gjyqësore si një garanci për procesin ligjor. Vendimi duhet të mbështetet vetëm mbi faktet që janë paraqitur gjatë procesit gjyqësor dhe duhet të përmbajë bazën ligjore mbi të cilën bazohet zgjidhja e mosmarrëveshjes, analizën e provave dhe mënyrën e zgjidhjes së mosmarrëveshjes (*shih vendimet nr. 3, datë 26.1.2015; nr. 63, datë 23.9.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Vendimi gjyqësor në çdo rast duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre. Ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës. Argumentet e pjesës arsytuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë. Ato duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie, kontradiksion të hapur ose të fshehtë. Këto argumente duhet të jenë, gjithashtu, të mjaftueshme për të mbështetur dhe pranuar pjesën urdhëruese (*shih vendimet nr. 3, datë 26.1.2015; nr. 63, datë 23.9.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Zbatimi i këtij parimi është vlerësuar nga Gjykata rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsytimin e vendimeve të tyre. Ajo ka verifikuar nëse vendimi i kundërshtuar është logjik, ka kundërthënie, përmban referenca në ligjin e zbatueshëm dhe nëse respekton të gjitha elementet e sipërpërmendura. Gjykata ka theksuar, gjithashtu, se detyrimi për të respektuar këtë standard ndryshon në varësi të rrethanave të çështjes konkrete dhe natyrës së vendimit dhe se masa e arsytimit varet nga natyra e vendimit në fjalë (*shih vendimet nr. 3, datë 26.1.2015; nr. 63, datë 23.9.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Në çështjen në shqyrtim vendimi nr. 00-2014-2211 (258), datë 3.4.2014 i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë përmban palët ndërgjyqëse, vendimin nr. 4483, datë 25.5.2009 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, me të cilin është vendosur rrëzimi i kërkesëpadisë, vendimin nr. 1063, datë 9.6.2010, të Gjykatës së Apelit Tiranë, me të cilin është vendosur ndryshimi pjesërisht i vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, detyrimin e subjektit të interesuar, Ministrisë së Mbrotjtjes për pagimin e shpërblimit për periudhën e heqjes së gradës, faktin se subjekti i interesuar ka ushtruar rekurs, si dhe shkaqet e rekursit. Kolegji Administrativ ka arsyetuar se kërkuesi për periudhën 22.6.1998 deri më 11.5.2007 nuk ka qenë ushtarak aktiv, si rrjedhim nuk mund të përfitojë pagat e pretenduara. Sipas kolegjit, vendimi nr. 3142, datë 1.6.2006 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë ka anuluar dekretin për heqjen e gradës madhore por nuk ka vendosur kthimin e kërkuarit si ushtarak aktiv.

28. Gjykata konstaton se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk ka arsyetuar qëndrimin e mbajtur në vendim lidhur me efektet e vendimit të formës së prerë nr. 3142, datë 1.6.2006 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, me të cilin është anuluar dekreti që ka ulur në detyrë kërkuarin. Gjykata e Lartë, si gjykatë ligji, kishte detyrimin për të argumentuar pasojat që vijnë si rrjedhim i vendimit të formës së prerë të gjykatës. Kërkuesi nuk ka pretenduar shpërblim page si ushtarak aktiv, por shpërblime që i përfitonte nga grada “Gjeneral brigade”, sipas vendimit të mësipërm, i cili është konsideruar i drejtë dhe i arsyetuar. Si rrjedhim, Gjykata vlerëson se në harmoni me parimin e sigurisë juridike, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duhet të ishte i qartë në arsytimin e vendimit për pasojat që vijnë nga vendimin nr. 3142, datë 1.6.2006 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, pasi nga mosrespektimi i tij kërkuarit i janë cenuar të drejta të përfituara me vendim të formës së prerë.

29. Në përfundim, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuarit Gjergj Vladi për cenimin e së drejtës

për një proces të rregullt ligjor për shkak të cenimit të parimit të sigurisë juridike dhe parimit të arsyetimit të vendimit gjyqësor është i bazuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131/f dhe nenit 134/1/i të Kushtetutës, të ndryshuar, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.
- Shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë të vendimit nr. 00-2014-2211 (258), datë 3.4.2014 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.
- Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha, Vladimir Kristo, Besnik Imeraj, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Fatos Lulo